

РЕШЕНИЕ

№ 2465

гр. София, 25.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.05.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Йонита Цанкова

Доброслав Руков

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Христовова, като разглежда дело номер **1832** по описа за **2011** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. Й. Й. от гр. С. срещу решение /без номер/ от 30.09.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 15106/2009 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна колегия, 18 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 164288/09.12.2008 г., издадено от Зам. Началник отдел „Пътна полиция“ при С..

С посоченото НП на касатора наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150 лева, на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и е лишен от право да управлява МПС за срок от 1 месец и ЗДвП и на основание чл. 3, ал. 1, чл. 4, ал. 1, т. 12 от Наредба I-139/2002 г. са му отнети 7 контролни точки и административно наказание „глоба“ в размер на 100 (сто) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 (два) месеца, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, за нарушение по чл. 103 от ЗДвП.

С оспореното решение процесното НП е изменено по отношение на правното основание за отнемането на 7 контролни точки: от чл. 3, ал. 1, чл. 4, ал. 1, т. 12 на Наредба I-139 /ДВ. бр. 94/2002 г./, на чл. 3, ал. 1, чл. 4, ал. 1, т. 12 от Наредба Из-1959/27.12.2007 г. /ДВ. бр.4/2008 г./.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, незаконосъобразно и

постановено в против. Оплакванията са бланкетни.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител.

Представителят на С. счита жалбата по същество е неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителя, който е бил и очевидец на нарушението и доведен от жалбоподателя свидетел, също очевидец. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 24.11.2008 г. в гр. С., на БУ. „Н Вапцаров“ в посока от БУ. „Я“ към БУ. „Черни връх“, И. Й. управлявал лек автомобил "Алфа Р" с ДК № СА 8794 ММ със скорост 87 км/ч. Скоростта е измерена и фиксирана радар "TR – 4D". При подаденият му първоначално сигнал от полицейските служители да спре, водачът не се подчинил, а продължил в посока БУ. „Черни връх“. С няколко минути полицейските служители забелязали, че автомобилът се връща обратно и отново му подали сигнал да спре. Този път водачът се подчинил.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 164288/24.11.2008 г., връчен на Й. на същата дата и подписан от последния с възражение, че се е стреснал и затова не е спрял на подадения му сигнал.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Съобщението за изготвеното решение било връчено на адреса на жалбоподателя лично, на 08.02.2011 г. Жалбата е подадена чрез С Районен Съд на 17.02.2011 г. /вх. 5672/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото

гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната.

Инвокираните в касационната жалба бланкетни оплаквания не могат да доведат до промяна нито във фактическата обстановка, нито в направените правни изводи.

Първоинстанционният съд е подложил на обстоен и задълбочен анализ свидетелските показания, като е направил логически издържани изводи и подробно е обяснил защо е дал вяра на едни от тях, а други не е кредитирал.

Неоснователни са и оплакванията за допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. При извършената проверка не е констатирано действие или бездействие на съда, което да е довело до ограничаване на процесуалните права на страните, налице е протокол от съдебното заседание, както и към решението има мотиви. Съдебният акт е постановен от законен състав и е спазена тайната на съвещанието.

При действащите в момента на постановяване на решението правни норми, наложеното административно наказание е справедливо и отговаря на тежестта на извършеното нарушение.

От друга страна, с изменения на ЗДвП / ДВ, бр. 10 от 2011 г./, е изменена и разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. Предвижда различен размер на налаганата глоба при извършване на нарушения от типа на процесното, като е отпаднало и наказанието „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец”. Следователно, е необходимо да бъде приложен чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, според който се прилага по-благоприятната нормативна разпоредба за нарушителя при промяна в законодателството преди влизане в сила на наказателното постановление.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила, в частта, в която е потвърдено оспореното НП, относно налагането на административно наказание „глоба” в размер на 150 лева и да се отмени в частта, в която с него е потвърдено наказанието „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец”, като по същество се отмени и НП в тази му част.

Досежно наказанието по чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, същото е правилно определено. Визираната норма не е изменена, поради което няма основание съдът да приложи по благоприятен закон.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 и пр. 2 от АПК, **Административен Съд С. – град, XII касационен състав,**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 30.09.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 15106/2009 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 18 състав, в частта, в която е потвърдено оспореното НП, относно налагането на касатора на административно наказание „глоба” в размер на 150 лева на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП и в частта, в която на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 (сто) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 (два) месеца, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, за нарушение по чл. 103 от ЗДвП.

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 30.09.2010 г., постановено по наказателно от

административен характер дело № 15106/2009 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна колегия, 18 състав, в частта, в която е потвърдено наказателно постановление № 164288/09.12.2008 г., издадено от Зам. Началник отдел „Пътна полиция“ при С., с което на касатора на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвПе наложено наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец“, като вместо него постановява,

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 164288/09.12.2008 г., издадено от Зам. Началник отдел „Пътна полиция“ при С., в частта, с която на касатора е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец“. Решението е окончателно.